

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja

Duben 2024 (13. ročník)

Pomoc pro Azylový dům Samaritán

Požadováno bylo 40,
doneseno 241 hrníčků.

Sešlo se hodně krabic i tašek.

Lidé darovali i věci nové.

SLŮVKO FARÁŘE

Slib a Dvě srdce

Jsem si vědom, že ne každý katolický křesťan má možnost prožívat do hloubky Velikonoční triduum, tedy večer Zeleného čtvrtku, Velký pátek, Bílou sobotu a neděli Zmrtvýchvstání. Někteří z nás na tyto obřady chtějí jít, ale mnozí nejsou zvyklí – prostě jim to nepřiřostlo k srdci nebo jsou třeba vlažní, formální nebo ještě něco jiného jim tam vešlo.

Já osobně mám velmi rád mši se svcením olejů na Zelený čtvrtek dopoledne v katedrále, jelikož se tam setkám s mnohými kolegy a mám možnost před svým biskupem, a také před spolubratry kněžími znovu obnovit své kněžské závazky. Těším se na to, i když vím, že mám v jejich naplňování rezervy. Podobně se těším a soustředím na obnovu manželských slibů, když je příležitost být nablízku manželům, kteří tuto možnost využívají. Například na svátek Svaté rodiny nebo na závěr kurzu manželských setkání na Velehradě.

Musím se přiznat, že mě to někdy až malinko dojímá – uvědomit si, že já slabý člověk chci znovu slíbit věrnost Bohu a církvi a nějaký manžel či manželka znovu slibuje, že s tou svou (s tím svým) chce jít zase dál i přes různé překážky a obtíže. Na tom se dá totiž v životě stavět.

V pátek 12. ledna letos jsme měli s farníky ze Zábřehu krátké posezení u kávy nebo čaje s koláčem – poděkování za jejich péči o kostel sv. Urbana v minulém roce. A tam jsme dostali od jedné rodiny knihu Litanií. Při manipulaci s knihou vypadl na zem vložený list, kde stálo:

Dvě srdce

*Šlo srdce kněze přes kameny,
kde tolik trnů bodalo.*

*Tu potkalo jej srdce ženy
a svoji dlaň mu podalo.*

*Ó rci, zda provázeti smím Tě?
Jdeš světem sám – teď' budu dva.*

*Když přijde žal, tu pohladím Tě
a budu jako matka tvá.*

*A kněz se uhnul jinou stranou.
Bud' Tobě dík! Jsem všechno všem!
Však chceš-li, jednou na shledanou,
já na kříži – Ty pod křížem.*

Přečetli jsme si text nahlas a dohodli se, že jej zveřejníme v našem Nedělníčku. Tak je tady.

Přeji Vám, milí farníci, věrnost ve vašich závazcích a slibech.

PKF

DVOJNÁSOBNÉ PODĚKOVÁNÍ

Vážení farníci, rád touto cestou zveřejňuji poděkování, které přišlo ze dvou Azylových domů – v Opavě a v Jeseníku. Přikládám tedy text:

A)

Vážení farníci,
rádi bychom Vám poděkovali za uskutečněnou sbírku věcí pro klienty sociálních služeb Armády spásy v Opavě. Tyto věci budou použity pro potřeby klientů Nízkoprahového denního centra v Opavě. Upřímně děkujeme za Vaši podporu v této naší činnosti. Vážíme si toho, že stále ještě jsou lidé, kterým není lhostejný osud lidí v nouzi. Přejeme Vám vše dobré a věříme, že nám i nadále zachováte svoji přízeň.

Děkujeme za vaši laskavost
a podporu.

Zaměstnanci Armády spásy
v Opavě
Sociální služby Opava

B)

Dobrý den, vážení farníci
z Dolního Benešova,
chci velice poděkovat za
darované věci pro klienty
našeho spolku.

V tuto chvíli byly všechny
předány uživatelům k jejich
potřebě.

Ještě jednou děkuji a přeji
Vám vše dobré.

Kamil Archel, ředitel

Boétheia - společenství křesťanské pomoci, zapsaný spolek
Otakara Březiny 228/28, 79001 Jeseník

PKF

PŘÍLEŽITOST

S prosbou našeho pana děkana pomoci Azylovému domu Samaritán v Opavě, jsme opět dostali příležitost ukázat, že jsme schopni uvést do praxe dvě největší Boží přikázání, na nichž spočívá celý Zákon a Proroci, jak to píše ve svém evangeliu Matouš (22, 34-40).

Prispěli jsme svými dary neznámým bližním, kteří nemají v životě takové štěstí jako my. Nebydlí v hezkých domech či bytech, nemají se kde umýt, vyprat věci, připravit si třikrát denně jídlo. Jistě, někteří do této situace spadli vlastním přičiněním, ale někteří k tomu došli shodou mnoha okolností. Zním mladého člověka, jemuž zemřela babička, s níž žil v nájemním bytě. Skončil na ulici a díky podobné neziskové organizaci se dokázal zvednout z úplného dna, získat v této organizaci práci, která ho naplňuje, najít přiměřené bydlení a následně vystudovat dálkově vysokou školu. Dnes žije spokojený život.

Azylové domy pomáhají lidem, kteří přišli o bydlení a chtějí svou situaci řešit. Často přijmou člověka, který sám už ztratil naději, že bude líp a ostatní jej odepsali. Neziskové organizace se vždycky potýkaly a asi i nadále potýkat budou s nedostatkem financí na mnoho věcí. V naší farnosti se během pěti dnů sesbíralo tolik hrníčků, talířů, ručníků, sprchových gelů a dalšího kuchyňského vybavení, že bylo možné toto množství rozdělit a věnovat Azylovému domu Samaritán v Opavě a také Azylovému domu Boetheia – společenství křesťanské pomoci v Jeseníku. Ten navíc poskytuje pomoc také osamělým rodičům s dětmi.

Děláme věci, které mají velký přesah a dávají smysl. Klienti Azylových domů mají z čeho pít čaj a jíst polévku a my máme kromě volnější skříňe skvělý pocit, že nejsme jen dunící kov a zvučící zvon, protože kromě své víry máme v sobě i lásku (1.Kor. 13,1n).

I.P.

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Vojtěch (Adalbertus)

Připomínka:	23.dubna
Postavení:	biskup a mučedník
Úmrtí:	997
Patron:	český
Atributy:	biskup, dešť, kopí, obraz P. Marie, oštěpy, štít, veslo

ŽIVOTOPIS

Pocházel z rodu Slavníkovců sídlících na hradě Libici. Po 9 letech studia v Magdeburku se s biřmovacím jménem Adalbert vrátil do Prahy.

Po smrti biskupa Dětmara nastoupil na jeho místo a marně usiloval o odstranění dobových zlořádů. Znepřátelil si tím mnohé šlechtice i část kněží. Pro neposlušnost lidu chtěl dvakrát složit úřad, až nakonec se odebral do kláštera v Římě. Když při jeho návratu ho lid předem odmítl, odešel k pohanským Prusům. Ti jej na Romovském poli probodli sedmi oštěpy a jeho hlavu narazili na kůl. Bylo mu asi 41 let.

BISKUP LIDU TVRDÝCH SRDCÍ

Narodil se na hradě Libici asi roku 956, dle některých pramenů o tři roky dříve, a to jako pátý syn Střezislavy. Byl z rodu Slavníkovců, kteří vládli na větší části území dnešních východních Čech. Z hradu, jehož trosky se nacházejí blízko Poděbrad, Slavníkovci ovládali Polabí od pozdějšího Kolína až po hranici Krkonoš a Orlických hor. Vojtěch jako chlapec těžce onemocněl, a když po prosbách k Panně Marii z nebezpečí vyvázl, otec přislíbil, že z něj vychová kněze.

Vojtěch studoval 9 let v Magdeburku, kde přijal asi v 16 letech při biřmování jméno Adalbert po misionáři a arcibiskupovi, který mu byl vzorem a otcovským přítelem. Roku 981 se vrátil z Magdeburku do Čech a v pražské katedrále vykonával podjáhenskou službu. Byl nadprůměrně vzdělaný, s hlubokou vírou a lidským citěním. Bolelo ho, že v Čechách je náboženský život značně vzdálen křesťanskému ideálu. Biskup Dětmara žil poněkud v přepychu a byl příliš shovívavý k slabostem lidu. Velmoži asi i proto zůstávali u pohanských způsobů života. Nechali se unášet rodovou pýchou, projevovali ukrutnost a žili v nemravnostech. Svévole mocných měla vliv na hmotnou i duchovní bídu lidu. Vojtěch to chtěl změnit, a tak začal pomáhat, těšit a poučovat. Při smrti biskupa Dětmara se rozhodl žít přísným životem. V té době, asi koncem roku, mu zemřel otec Slavník a knížecí vládu převzal Soběslav. Brzy na to, asi ve 26 letech, 19. 1. 982 byl

Vojtěch na levohradském hradisku zvolen za biskupa. Stalo se to na přemyslovské půdě, kde stál první křesťanský chrám sv. Klementa v Čechách, zbudovaný Bořivojem I.

Přemyslovci prý toužili zlikvidovat slavníkovskou doménu a volba Vojtěcha jako Dětmarova nástupce k tomu měla přispět. Slavníkovec jako biskup celé země se ve smyslu otonovského názoru stal služebníkem Přemyslovců. Jednalo se o praktikovaný názor udržovaný investiturou, že duchovní hodnostář je vladařovým služebníkem. Vojtěch biskupský úřad přijal s velkým zdráháním. Jeho diecéze prý zabírala celé Čechy, Moravu, Slezsko, jižní část Polska i Slovensko. Nejprve musel do Itálie, protože vedle svěcení měl získat souhlas hlavy západního křesťanstva, římského císaře, udílený ve formě tzv. investitury, odevzdání odznaků. Ve Veroně byl vysvěcen r. 982 a tam také od římského císaře Otty II. svůj úřad oficiálně přijal.

Cestou se Vojtěch v Pávii seznámil s opatem Majolem z Cluny a s biskupem Gérardem z Toulou, kteří byli hlasateli benediktinské reformy zv. clunyjské hnutí. Šlo o obnovu, prohloubení duchovního života s důrazem na práci každého a v programových bodech mělo i snahu o uvolnění církevního života ze světských pout v protikladu k otonské politice. Vojtěch přijal i tuto snahu za svou. Také to později patřilo mezi příčiny konfliktů s přemyslovskou mocí.

Biskupských povinností se Vojtěch ujal se značnou důsledností a s mladickým zápalem se pustil do duchovní i sociální obnovy své diecéze. Přitom žil asketicky a s chudými se dělil i o svou stravu. Dle legendy svůj příjem dělil na čtyři díly, čtvrtinu si ponechával na své výdaje, další část na zkrášlení chrámu, třetí na výživu kanovníků a čtvrtinu rozdával chudým. Přes všechno úsilí ani po šesti letech s velmoži příliš nehnul. Byl jim trnem v oku pro své mravní požadavky, proto kde mohli, tam ho znevažovali a vytvářeli překážky jeho snahám o reformy. Na jejich straně byli proti Vojtěchovi i někteří duchovní a na předním místě vladař Boleslav II., zvaný Pobožný. Podstatnou příčinou konfliktů bylo to, že obyvatelé země ve svém způsobu života stále dávali přednost pohanským způsobům. Nechyběl ani výskyt mnohoženství a kněžstvo nežilo dle Vojtěchových požadavků ani v celibátu. (Ten byl však důrazně prohlášen závazným až papežem Řehořem VII., jehož pontifikát začal r.1073.) Vojtěch za takové situace, pro neposlušnost lidu, se odebral s nejmladším bratrem, údajně otcovým levobočkem Radimem, do Říma žádat papeže Jana XV. o osvobození od svěřeného úřadu. Po papežově souhlasu s odstoupením v roce 989 vstoupili Vojtěch s Radimem do benediktinského kláštera. Krátce pobýli v Monte Cassinu a žili pak jako prostí mniši v modlitbě, práci

a pokání v klášteře sv. Bonifáce a Alexia na Aventinu v Římě. V dubnu 990 tam složili řeholní sliby.

Během tří let po odchodu Vojtěcha se úroveň náboženského života značně zhoršila a mohučský arcibiskup žádal papeže, aby Vojtěcha poslal zpět do Prahy. Velmoži s Boleslavem II. zároveň slíbili, že se k němu budou chovat lépe a žít více křesťansky.

Vojtěch se vrátil s 12 římskými řeholníky, kteří pak žili v břevnovském klášteře, založeném pro ně Boleslavem II., který Vojtěcha osobně přivítal. Vojtěchovi se v zemi zřejmě nepodařilo získat potřebnou důvěru a napětí mezi ním a šlechtou se znovu zostřovalo. Zvláště poté co Boleslav II., stížen mozkovou příhodou, svěřil dočasně vládu svému synovi Boleslavu Ryšavému a několika českým pánům. Rod Vršovců, který byl nepřátelský vůči rodu Slavníkovců a kterému byl Boleslav Ryšavý silně nakloněn, nabyl větší moci a zesílil své nepřátelství.

Der heilige Adalbert.

Zřejmě k posledním neposlušnostem a k vyhrocení napětí mezi biskupem a šlechtou došlo po vraždě cizoložné šlechtičny, která hledala pomoc u biskupa a v chrámě. Udává se, že snad byla z Vojtěchova příbuzenstva a nedobrovolně žila v nerovném manželství se surovým šlechticem. Pronásledovatelé porušili právo azylu a znesvětili kostel nebo kapli panenského kláštera, kde se ukrývala, její vraždou.

Příbuzní onoho šlechtice zabili milence již předtím. Ty, kteří se na vraždě na posvátném místě podíleli, biskup Vojtěch vyobcoval z Církve na dobu konání řádného pokání. Postižení velmoži odpověděli nenávistí proti němu a jeho rodu. Vojtěch proto znovu odešel do benediktinského kláštera v Římě.

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1880.

V květnu 996 byl v Římě korunován za císaře mladý německý panovník Otto III., který s Vojtěchem navázal užší přátelství a obdivoval jeho učenost, upřímnou zbožnost i přísný život. Papežem se v tom roce stal Řehoř V., který byl příbuzným císaře. Ten Vojtěcha poslal zpět do Prahy a on poslušně šel, ale předem si vyžádal dovolení, aby, pokud ho Češi nepřijmou, směl jít hlásat evangelium k pohanům.

Po třetím návratu do Čech narazil Vojtěch na nesmiřitelné nepřátelství. Za jeho pobytu v Římě 28. 9. 995 nepřátelští velmoži vyvraždili na hradě Libici slavníkovský rod, z něhož zůstal jen on s Radimem, protože byli v Římě. Vrahové měli mocného ochránce v českém panovníkovi. Vojtěch v doprovodu Radima proto zamířil do Polska a tam byl hostem Boleslava Chrabrého. Ten pak poslal do Prahy poselstvo se žádostí, aby přijali svého biskupa. Češi však odmítli, proto Vojtěch mohl odejít do pohanských krajů severního Polska. Odešel tedy šířit evangelium na území dnešního Gdaňska, kde dosahoval požehnaných úspěchů. Pak přešel k sousedním pohanským Prusům. Tam poblíž dnešního Královce omylem vstoupil na tzv. Romovské pole, které měli pohané za posvátné. Ti se přihnali, udeřili ho prý nejprve veslem, pak ho probodali oštěpy, a nakonec jeho useknutou hlavu narazili na kůl.

Polský panovník Boleslav Chrabrý Vojtěchovo tělo získal a pochoval v Hnězdně. Papež Silvestr II. tam u jeho hrobu založil r. 1000 arcibiskupské sídlo. Stalo se tak na Boleslavovo přání a pod patronaci císaře Otty III. Prvním arcibiskupem se tam stal Vojtěchův bratr Radim, řeholním jménem Gaudencius. Téhož roku císař Vojtěchův hrob navštívil a vyžádal si jeho relikvii pro kostel Vojtěcha a Pavlína v Římě, který je dnes zasvěcen apoštolu sv. Bartoloměji. Silvestrem II. byl Vojtěch svatořečen již dva roky po své mučednické smrti.

K úctě sv. Vojtěcha v Polsku, Německu a Římě se přidaly i Čechy. Jejich panovník Břetislav I. však příliš svérázným způsobem. Při vojenské výpravě v roce 1039 ukořistil tělesné ostatky sv. Vojtěcha a dopravil je do Prahy. Podle Kosmova svědectví byly ostatky uloženy i s ostatky pěti bratrů v rotundě sv. Víta do r. 1060 a pak je Vratislav II. umístil ve zvláštní kapli.

Antropolog E. Vlček zkoumal lebku a potvrdil její zachovalost až na týlní kost i to, že jí chybí díly odebrané jako ostatky. Na lebce byly objeveny i stopy po sečném nástroji, což dosvědčil i zlomek prvního obratle, a pak i další stopy potvrdily pravost oproti dvěma dalším lebám v Hnězdně a v CÁCHách, které byly také označovány jako Vojtěchovy lebky.

PAMPELIŠKA LÉKAŘSKÁ

Taraxacum officinale

***Kdes chodila dnešní noci?
„Sbírat bejlí na nemoci.“
Kdopak s tebou chodil,
kdo tě lesem vodil?
„Nejmilejší přítel,
sám svatý Jan Křtitel.“***

Někde je uváděna jako smetanka lékařská, lidově se ji říká hadí mlíč, psí nebo lví zub, ale také husí kap, kačinec, lucerničky, mléčný lupen, pupava a pampelišek. Vytrvalá 5 až 40 cm vysoká bylina s přízemní růžicí svěže zelených listů a zářivě žlutými květy na dutých stvolech kvete od dubna do srpna. Při utržení roní bílou hořkou lehce jedovatou šťávu, která může na citlivé pokožce způsobit zánět. Zralá semena jsou opatřena bílým chmýřím, proto se snadno šíří vzduchem. Roste hojně na loukách, na polích, mezích a pastvinách a podél cest. Poskytuje bohatou pastvu včelám. V zahrádkách se stává obtížným plevelem.

Životaschopný několik desítek centimetrů dlouhý kulový kořen se snadno láme a z každého nepatrného zbytku zapomenutého v půdě vyraší nová rostlina. Pokud bychom chtěli vlastní pampelišky na med, je nutné jim vyhradit místo a sesbírat květy v rozkvětu. Semena nesmějí uzrát, zaplevelily by celou zahrádku. Je výhodnější najít na sběr nějakou čistou louku přiměřeně vzdálenou od silnice.

Brzy z jara před rozkvětem nebo na podzim po odkvětu se sbírá kořen. Dobře očištěný se suší co nejrychleji, nejlépe umělým teplem. Kořen je třeba dobře prosušit, snadno plesniví. Skladujte v uzavřené nádobě v temnu a suchu. Pampeliška podporuje chuť k jídlu a povzbuzuje trávení a tvorbu žluči, snižuje hladinu cukru v krvi, působí mírně močopudně a je vhodná k celkovému posílení organismu. Celkově je považována za posilující prostředek s příznivým účinkem na metabolismus. Užívá se při žlučnickových potížích a žlučových kamenech.

*Vantice se mléko
z pampelišek doporučovalo
proti pihám a k léčbě
očních zánětů.*

Očistná jarní kůra

3 díly natě listu jetele, 2 díly listu kopřivy, 1 díl mladých výhonků řebříčku, 1 díl listu pampelišky, 800ml vody.

Bylinky omyjeme, rozmixujeme s vlažnou vodou a necháme 2 hodiny ustat v chladu ve skleněné nebo porcelánové nádobě. Poté nápoj přecedíme a neslazený pijeme sklenku ráno a večer. Uvedené množství vydrží na 2 dny. Uchováваме v chladu.

Zelený salát

Mladé listy pampelišky nakrájíme nadrobno, posypeme nasekanou jasnou cibulkou, osolíme, přidáme lžici olivového oleje a lžici citronové šťávy. Můžeme smíchat s listy ledového salátu, po zimní únavě nám dodá vitamín C a pomáhá proti únavě.

Pampeliškový med

200 květů pampelišky, 1 litr vody, 2 citrony, 1 kg krystalového, nebo třtinového cukru.

Květy zalijeme vodou, přidáme na kolečka nakrájené citrony a vaříme 15 minut. Poté odstavíme a necháme 24 hodin Mercerovat. Přecedíme, přidáme cukr a za občasného míchání vaříme, až se mez začne táhnout. Horký přelijeme do sterilizovaných skleniček a dobře uzavřeme.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na **www.studiotrnka.cz**

Připravila Marie Ohřálová

Pálení čarodějnic

(odpověď na otázku)

Ráda bych se zeptala, jak dětem vysvětlit pohanský svátek, který se slaví 30. dubna a při kterém se na mnoha místech staví vatra a říká se, že se pálí čarodějnice. Je vůbec vhodné, abychom se jako křesťané účastnili takové akce a pouštěli tam svoje děti?

Zapalování ohňů v noci

z 30. dubna na 1. května pochází pravděpodobně z dob, kdy tato noc byla považována za magickou, kdy se scházeli lidé používající magické síly (čarodějnice a mágové)

a pomocí magických rituálů se otevírali duchovním silám. Na jiných místech se zapalovaly vatra s úmyslem, aby se lidé tímto způsobem bránili zlu a zaháněli ho

od svých domovů. Pokud jde v současné praxi někde jen o zapálení ohně spojené se společenským setkáním, tak v tom není problém. Jisté ale je, že s novou vlnou obdivu k pohanství a jeho zvykům přibývá i těch, kteří vracejí těmto večerům a s ním spojeným zvykům magický význam. Neuvědomují si, že se tím otevírají démonickým silám. Na mnohých místech se konají výslovná zasvěcení malých holčiček, které se oblékají jako čarodějnice, za účelem probudit jejich magické a čarovné schopnosti. Z tohoto pohledu je lépe se takových večerů vyvarovat a dětem vysvětlit, že toto s křesťanstvím nemá nic společného, nebo to může i škodit. Je také pravdou, že skuteční mágové a satanisté se tuto noc scházejí k magickým rituálům a vyzýváním temných sil. Z toho úhlu pohledu je důležité, abychom my křesťané nebyli naivní, abychom v žádném případě nepodporovali ani náznak magického jednání a těmto jevům postavili duchovní hráz svými modlitbami.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Čím chci být, až bude velký

Jeden pan farář dal dětem v náboženství obvyklou otázku, kterou se „prolomí ledy“: „Čím chcete být až budete velcí?“

Děti začaly jedno přes druhé odpovídat.

„Já chci být námořníkem a plout přes oceány,“ zvolal jeden chlapec.

„Já budu doktorka!“ vykřikla jedna holčička.

„Já budu dělat informatiku,“ řekl další, který už měl jasno.

Další děti chtěly být pilotem, řidičem autobusu, kuchařem v televizi. Farář trpělivě naslouchal snům dětí, které kolem něj poskakovaly.

Všiml si ale, že jedna holčička zůstává tiše a způsobně na svém místě.

Ukázal na ni a zeptal se ji: „A ty bys chtěla být čím?“

Holčička zrudla a odpověděla potichu:

„Když to řeknu, tak se mi tady budou všichni smát.“

„Ale kdepak!“ uklidňoval ji farář, „jsem tady já a nikdo se ti smát nebude, uvidíš!“

A ta holčička nesměle řekla: „Až budu velká, tak chci být požehnáním.“

Děti zůstaly zticha.

Pochopily.

„Ty jsi učiněné požehnání!“ Krásnější ocenění snad ani neexistuje. Znamená to, že jsme nositeli Boží ruky, že jsme nositeli jeho dobroty všude, kudy jdeme.

Kde se berou příběhy

Jeden mistr vyučoval hlavně pomoci příběhů a podobenství. Kdosi se zeptal jeho žáka, kde všechny ty příběhy bere.

„Od Boha,“ zněla odpověď, „když z tebe chce Bůh udělat doktora, pošle ti pacienty. Když z tebe chce udělat učitele, pošle ti žáky. Když z tebe chce mít mistra, pošle ti příběhy.“

A tak přijmi jako malý dárek také tyto příběhy. Dovolím, aby se pomaličku rozpustily ve tvé duši, jako se rozpouští cukr v kávě. Když přinesou do tvého života chvilku radosti, budu nesmírně šťastný

KAPKA HUMORU

To je od tebe pěkné, že krmíš veveričky.

Já krmím orly

Muž přivede dítě domů ze školky a ptá se ženy: „Brečel a křičel celou cestu domů. Není nemocný?
„Ne, je zcela zdravý,“ odpoví suše žena. „Jen se ti snažil říct, že není náš Honzíček.“

Mladý tatínek chodí po parku s kočárkem, ve kterém se zmítá jeho řvoucí synek. Tatínek kočárkem jemně houpe a konejšivým hlasem opakuje: „Uklidni se, Kubo, no tak, Kubo, buď rozumný, to zvládneš, to vydržíš. Kubo, buď chlap.“

Okolem jde postarší žena a povzbudivě se na tatínka usměje: „To máte krásného synka. A jak ho pěkně povzbuzujete. Jistě z něho vyroste sebevědomý muž. A jaké má pěkné jméno – Jakub!“
„Ne, syn se jmenuje Petr, Jakub jsem já.“

Ve finále závodu soutěžili dva sportovci, americký a ruský. Americký sportovec závod vyhrál.

Americký tisk o tom informoval:

„Náš sportovec zvítězil a ruský sportovec se umístil na druhém místě.“

Ruský tisk informoval:

„Náš sportovec vybojoval krásné druhé místo, zatímco americký sportovec skončil na předposledním místě.“

Měsíc je pro nás důležitější než Slunce,“ povídá malý mudrlant, „protože svítí, když je tma.“

Chytí rybář zlatou rybku a ta mu za svobodu slíbí splnit jedno přání.

„Chci žít věčně.“

„Žel, toto je jediné přání, které ti splnit nemohu. Přej si cokoliv jiného.“

„Dobře, tak chci umřít, až naši politici přestanou krást a lhát.“

„Už jsem ti říkala, že to jediné splnit nemohu.“

Učitel se ptá ve škole dětí:

„Co by se stalo, kdyby na Slovensku vybuchla jaderná elektrárna?“

A Pepíček odpovídá:

„Vyměnili bychom si hymnu.“

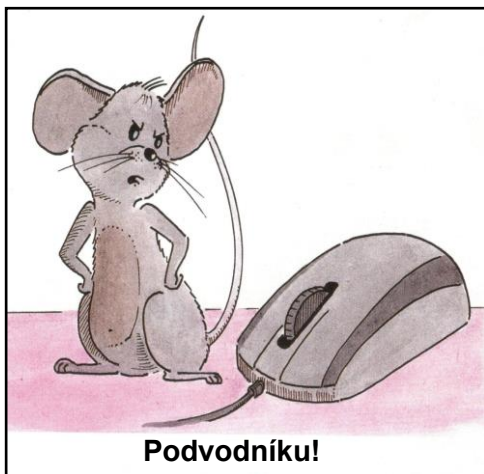
Oni by zpívali Kde domov můj,
a my Nad Tatrou sa blýská.“

U lékaře:

„To si neumíte poručit a přestat kouřit?“

„Poručit si umím, ale neumím se Poslechnout.“

Podvodníku!

Včera jsem našla manželovu charakteristiku ze školky...
Dobře papá, spinká je hravý.
Uplynulo 35 roků a vůbec nic se nezměnilo...

„Pane doktore, co mi je? Sáhnu si na hlavu, bolí mě to. Sáhnu si na břicho, bolí mě to, Sáhnu si na nohu a zase to bolí. Kam sáhnu, tam mě to bolí.“
Lékař pacienta prohlédne a řekne: „Máte zlomený prst.“

Paní k přijímané služce:
Proč vás propustili z posledního místa?“ „Zapomněla jsem

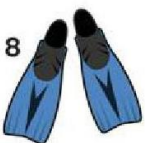
vykoupat děti.“ Synáček: „Mami, tuhle vezmeme.“

(Zdroj: Nezbeda Připravila Marie Ohrálová)

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Když se nám něco moc líbí říkáme, že je ...(tajenka)

   	 	↓ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 <table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center;"> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td><td>.</td><td></td><td></td><td></td></tr> </table>			.						.						.						.						.						.						.						.						.						.						.						.			
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								
		.																																																																								

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ZA KAMNA VLEZEM“

(Autor doplňovačky Adéla Václavíková, Klášterec nad Ohří)

Rýmovačky

Najdi vždy trojici slov, která podobně znějí.

zápalka

nástroj na řezání

malý otvor

polovina

palice

nábytek v kuchni

ovocný strom

střelná zbraň

psací potřeba

NAJDI 8 ROZDÍLŮ

NAJDI 10 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2024

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.4.	18.00	Za Bernarda Kocura a rodiče z obou stran	
Út	9.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.4.	18.00	Za + Marii Mlýnkovou (výroční), za manžela a dceru	
Čt	11.4.	18.00	Poděkování za dar života, víry, mateřství, s prosbou ...	
Pá	12.4.	Záb 18.00	Za Ludmilu Persichovou, manžela a duše v očistci	
So	13.4.	7.00	Za Pavla Faiku (ned.50 let), za živou a + rodinu	
Ne	14.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	14.4.	Záb 8.30	Za Kristýnu Hanzlíkovou (90 let) a za živou rodinu	
Ne	14.4.	10.00	Za nemocnou osobu s prosbou o zdraví duše i těla	
Po	15.4.	18.00	Za Adélu Hlubkovou, manžela a snachu	
Út	16.4.	6.30	Za Karla Lokaje a živou rodinu	
St	17.4.	18.00	Za Alfonse Bargla, rodiče, jejich sourozence a za živou rodinu	
Čt	18.4.	18.00	Prosba o dar zdraví pro živou rodinu, za + manžela a děti	
Pá	19.4.	Záb 18.00	Za Josefa Dedka, dvoje rodiče a živou rodinu	
Pá	19.4.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	20.4.	7.00	Za padlé vojáky a oběti II. světové války z Dolního Benešova	
Ne	21.4.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	21.4.	Záb 8.30	Za Lydii Kotalovou, manžela, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	21.4.	10.00		
Po	22.4.	18.00	Za + Vítězslava Nesvadbu – výroční	
Út	23.4.	6.30	Za Karla Lokaje a za živou rodinu	
St	24.4.	18.00	Za + Jana Pavlenku, manželku, otce a živou rodinu	
Čt	25.4.	18.00	Za + rodiče Josefa a Editu Pačkovy a dar zdraví pro celou ž.rod.	
Pá	26.4.	Záb 18.00		
So	27.4.	7.00	Za Aloise Hartoše, dva bratry, zetě a rodiče	
So	27.4.	ČK 17.00	Za Marii Baránkovou, za živou a + rodinu	
Ne	28.4.	7.00		
Ne	28.4.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	28.4.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	29.4.	18.00	Poděkování za obdržené milosti s prosbou o dar zdraví, ...	
Út	30.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	1.5.	18.00	Za Emila Balarina a rodiče	
Čt	2.5.	18.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti a dar zdraví u příl.80 let ...	
Pá	3.5.	6.30	Za + rodiče Kolibačovy a za živou rodinu	
Pá	3.5.	Záb 18.00	Za Vilemínu Balarinovou, živou rodinu a přízeň	
So	4.5.	7.00	Poděkování za 70 let života, dar zdraví a ochranu P.Marie ...	
Ne	5.5.	7.00		Odpust
Ne	5.5.	Záb 8.30	Za Eriku Thiemlovou, manžela, dvoje rodiče, za živou a+ rodinu	
Ne	5.5.	10.00	Za živé a + hasiče z Dolního Benešova a Zábřehu	Odpust

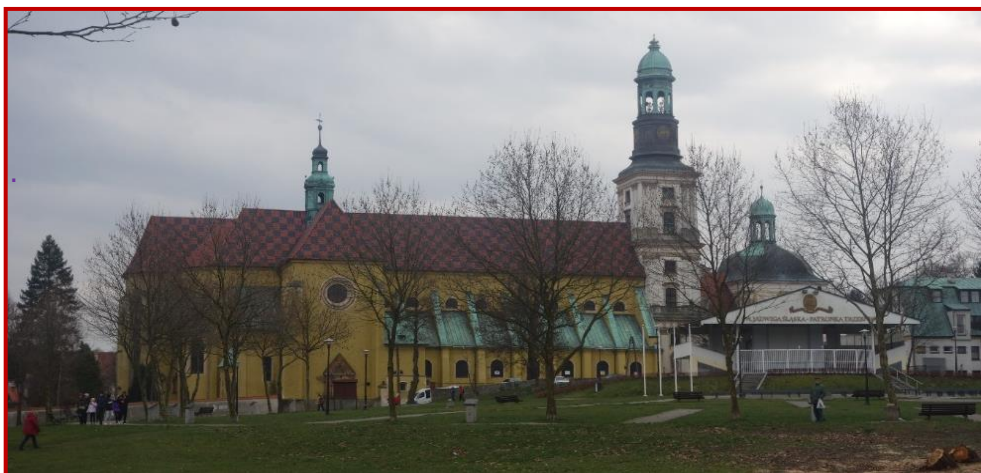
Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 21.4.2024

Diecézní pout' do Trzebnice za sv Hedvikou

Klepačování v Zábřehu

Kácení stromu u Fausta

**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle**

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917